

3. И рече Йисъ: кто есть коинчайша мнѣ; ѿметаю-
щымса же всѣмъ, рече Пётръ и йже съ нимъ: настѣ-
вниче, народи ѿдержатъ тѧ и гнѣтвътъ, и глаголеши:
кто есть коинчайша мнѣ; ст. 45.

4. Йисъ же рече: прикоинчайша иѣкто: азъ бо чѣхъ сналь
и зшѣдшю иѣзъ мене. ст. 46

5. Кіндѣвше же женѣ, іакѡ не оутайша, трапеши
пріїде, и падши предъ нимъ, єаже ради вину прико-
инчайша єму, повѣда єму предъ всѣми людми, и іакѡ
иесѹлѣ єбіе. ст. 47.

6. Онъ же рече єй: дерзай даши, вѣра твоѧ спасе
тѧ: иди въ мірѣ. ст. 48.

ВѢСКРЬСЕНІЕ-ТО НА ИИРОВѢ-ТѢ ДЦІЕРИЖ.

1. єще єму глаголиши, пріїде иѣкїй ѿ архисѹнагѡга,
глагола єму, іакѡ оумре даши твоѧ: не двіжи
Оѹчнитела. ст. 49.

2. Йисъ же слышавъ, ѿвѣща єму, глагола: не бой-
ся, токмо вѣрь, и спасена будетъ. ст. 50.

3. Пришедъ же въ добъ, не ѿстави ни єдинаго
внѣти, токмо Петру и Іоанна и іакову, и отца
Отроковнцы и матеря. ст. 51.

4. Плачахъша же вси, и рыдахъ єл. Онъ же рече:
не плачните: не оумре во, но спитъ. ст. 52.

5. И рѣгахъша єму, вѣдаще, іакѡ оумре. ст. 53.

6. Онъ же и згнавъ болѣ всѣхъ, и ємъ за рѣкѣ
єл возгласи: глагола: Отроковнце, восстани. ст. 54.

7. И возвратиша дѹхъ єл, и воскрѣе єбіе: и по-
велѣ дати єй гости. ст. 55.

8. И дивистваша родители єл: Онъ же повелѣ и ма-
никомъ же повѣдати вывшаго. ст. 56.

ХРИСТИАНСКО УЧЕНИЕ.

Въ това Евангеліе иѣма иначто тѣмно или покро-